

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 8

гр. ХАСКОВО , 07.04.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, III-ТИ СЪСТАВ в закрито заседание на седми април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: СТРАТИМИР Г. ДИМИТРОВ

Членове: БОРЯНА П. БОНЧЕВА-
ДИМИТРОВА
КРАСИМИР Д. ДИМИТРОВ

като разгледа докладваното от СТРАТИМИР Г. ДИМИТРОВ Въззивно частно наказателно дело № 20215600600194 по описа за 2021 година

Производството е по чл.341 и сл. вр. чл.249 ал.3 от НПК.

Образувано е по частна жалба от С. Н. О., подсъдим по нохд №52/2021 год. по описа на РС – Харманли против Определение от разпоредително заседание от 17.03.2021 год. на същия съд и по същото дело, с което е било прието, че на досъдебното производство по делото не са били допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на процесуалните права на страните, с което практически са били оставени без уважение възражения в тази насока, изтъкнати от неговата защита в същото заседание.

По частната жалба се поддържа, че на досъдебното производство такива са били допуснати от прокурора при изготвянето на обвинителния акт, чието съдържание не отговаряло на изискванията на чл.246 ал.2 от НПК. Конкретни оплаквания са изложени затова, че не било посочено в какво се състои противозаконното юридическо или фактическо разпореждане с чуждата вещ в свой, или чужд интерес, поради което за подсъдимия и неговия защитник била налице неяснота на какво основание се поддържа, че е осъществен фактическият състав на престъплението по чл.206 ал.1 от НК, както и затова, че нито в обстоятелствената му част, нито в неговия диспозитив, не е посочено чрез кои свои действия или бездействия обвиняемият е извършил инкриминираното деяние, респ. обективните признаци от състава на престъплението. Акцентираще се, че не всяко, а само противозаконното разпореждане с чужда вещ съставлява обсебване. Изложението на прокурора било хаотично и противоречиво, напр. при цитирането на текстове от Наредбата за дейността на заложените къщи, отнасящи се до възможността заложна къща да продаде сама заложената вещ. Самото цитиране на тези текстове било ненужно, тъй като текстът на

чл.206 ал.1 от НК не бил бланкетен като този по чл.123 от същия например. Напълно неясно оставало какви изводи си прави прокурорът въз основа на така цитираните текстове. Предвид изложеното се навежда довод, че прокуратурата не е изпълнила задължението си за очертае ясно и точно предмета на доказване по делото и участието на обвиняемия в извършването на престъплението, което съществено засяга правото му на защита, и се отправя искане да се отмени обжалваното

определение, прекрати съдебното производство по делото, а делото да се върне на РП – Харманли за отстраняване на допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила.

В законния срок против частната жалба не са постъпили възражения.

Въззивният съд като прецени материалите по делото, намира за установено следното:

Частната жалба е подадена в законния срок, от страна по делото с процесуална легитимация да обжалва и против подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е допустима.

Преценена по същество е основателна.

Нохд №52/21 год. по описа на Районен съд – Харманли е било образувано по обвинителен акт на РП – Харманли, с който против подс.С. Н. О. от същия град е повдигнато обвинение в престъпление по чл.206 ал.1 от НК затова, че на 11.10.2019 год. в гр.Х. противозаконно присвоил чужда движима вещ, която владеел и пазел –товарен автомобил „Мерцедес Транспортер“, рег№ *****, собственост на „ДИП-2015“ЕООД – Х. на стойност 8 129.20 лв. – основен състав на престъплението обсебване.

В обстоятелствената част на обвинителния акт е дадено подробно и хронологически подредено изложение на факти, които обвинението поддържа и се ангажира да докаже. В резюме същите са следните :

“ДИП-2015“ЕООД – Х. било с едноличен собственик на капитала и управител свид.Г. С., ***** на свид.П. П. Търговската дейност на дружеството реално се осъществявала от него. През 2016 год. дружеството закупило гореописания товарен автомобил, който бил счетоводно отразен и заведен като дълготраен материален актив.

„Заложна къща Изи – корект“ЕООД – Х. пък било еднолична собственост на свид.В. О., ***** на обвиняемия, която била и негов управител. Тя го упълномощила да представлява дружеството пред компетентните държавни органи, пред трети лица, да сключва сделки и пр., при което фактически той осъществявал дейността на дружеството.

През 2015 год. м.май свид.П. имал нужда от парични средства и поискал заем от обвиняемия в размер на 5 000 лв. Последният се съгласил да му предостави сумата. Сключеният договор за паричен заем бил обективиран в Заложен билет № *****/15.05.2017

год. със страни - „Заложна къща Изи – корект“ЕООД – Х. – кредитор и свид.П. С. П. – длъжник, при условия – размер на заема 5 000 лв., лихва 150 лв., такса за управление 350 лв., обща сума за връщане 5 500 лв., срок за връщане – 31 дни, падеж – 16.06.2017 год. Посочена е като заложена вещ гореописаният товарен автомобил, предмет на престъплението. На същата дата свид.С. като управител на „ДИП-2915“ЕООД – Х. снабдила обвиняемия с пълномощно да се разпорежда с него, както и с декларация по чл.264 ал.2 от ДОПК, всички нотариално заверени. Отново същият ден обвиняемият предоставил на свид.П. сумата от 5 000 лв., а последният му предал владението върху МПС-то, което било оставено на съхранение в автокъща „Б.“ в Х.

Свид.П. направил плащания по сключения договор за кредит на 15.06., 16.07., 16.08., 23.09., 31.10.2017 год., на 2.01. и 30.03.2018 год., давайки на ръка пари на обв.О.. След датата 30.03.2018 год. последният, смятайки, че свид.П. му дължи още пари, решил да продаде на трето лице оставения му в залог товарен автомобил, без да го уведоми за намерението си. Същевременно ползвал автомобила. В началото на 2019 год. пуснал обява в сайтове за продажба на автомобили.

В началото на м.октомври 2019 год. интерес към закупуването му проявило неустановено по делото лице от Т., наричано „Х.“. Той се свързал със свид.А. от С., който го довел в Х. На 11.10.2019 год. в автокъща „Б.“ двамата се срещнали с обв.О.. Постигнали съгласие за продажба на автомобила на цена от 300 лв. Обвиняемият сключил договор за застраховка „Гражданска отговорност“ за автомобила. „Х.“ му заплатил сумата от 300 лв., а той от своя страна му предал владението върху него, ведно с всички документи, с които разполагал за същия. Същият ден автомобилът, управляван от свид.А., бил откаран в С. и оставен на паркинг. На 12.10.2019 год. „Мерцедес Транспортер“, рег№ ***** напуснал границите на страната в посока Г. през ГКПП „Капитан Петко войвода“, управляван от свид.А. К.

На 15.10.2019 год. гръцките власти уведомили чрез ДМОС българските, че със същия автомобил на гръцка територия са превозвани нелегални емигранти.

Извън така изложената фактическа обстановка, в обвинителния акт са цитирани разпоредбите на чл.22 ал.1 чл.23 ал.1 и чл.26 ал.1 от Наредбата за дейността на заложните къщи, както и изобилна практика на ВКС относно престъплението по чл.206 ал.1 от НК. В заключение е посочено, че „така със стореното от обективна и субективна страна обвиняемият е осъществил състава на престъплението по чл.206 ал.1 от НК“

Въпреки наглед изобилното описание на факти, въззивната инстанция намира, че съдържанието на обвинителния акт страда от непълноти и съдържа противоречия, вкл. изрично посочените по настоящата частна жалба.

Въпросът с противозаконността на разпореждането /присвояването/ в конкретния казус е доста усложнен, което прокурорът не е отчетел при изготвянето на обвинителния акт. Отнася се за следното:

Обвиняемият и неустановеното лице „Х.“ не са сключили писмен договор за продажба на МПС. Обвиняемият е имал пълномощно от свид.Г. С. като едноличен собственик на „ДИП-2015“ЕООД както да управлява, така и да се разпорежда с товарния автомобил. На база на същото е сключил договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на 11.10.2019 год. При предаване на владението от него на неустановеното лице „Х.“ е издадена само Разписка за продажба №***** по заложен билет №*****/11.10.2019 год. Същата изхожда от „З. к. И. – к.“. Той е имал и генерално пълномощно от съпругата си да осъществява цялата търговска дейност на „Изи корект ЕООД“.

Съществен е въпросът действал ли е обвиняемият като нечий представител при предаване на владението върху автомобила, и ако да, като чий представител. Това има връзка с въпроса защо е противозаконно извършеното от него разпореждане – поради неспазване разпоредбите на Наредбата за дейността на заложените къщи, или на друго основание. Въззивният съд намира, че прокурорът е длъжен да се ангажира със становище по този въпрос.

Цитирането на разпоредби от същата наредба създава впечатление, че становището на прокурора е за допуснато нарушение на същите. Съответните норми обаче са само цитирани, в обвинителния акт няма изложен извод коя норма е нарушена и в какво се изразява нарушението.

Така съгласно чл.23 ал.1 от наредбата, заложената къща може да продаде сама заложената вещ, ако заложената □ цена е под 5000 лв., и да се удовлетвори предпочитително от цената □, докато чл.26 ал.1 повелява удовлетворяването на заложената къща от цената на заложената вещ с пазарна цена над 5000лв. да се извърши съгласно чл.160 от ЗЗД.

Никъде в обвинителния акт не е посочено някоя от тези две норми ли е нарушена /или и двете/ и по какъв начин.

Заложен билет Първи номер **** от дата 15.05.2017 год. е за заем в размер на 5000 лв., като общата дължима сума заедно с лихви и такси е 5500 лв. До извършване на деянието обаче са били съставени още заложен билет Първи номер **** от дата 2.01.2018 год. с посочена заложна вещ същият автомобил, в който размера на заема е 4900 лв., а общата дължима сума – 5390 лв. и заложен билет Първи номер **** от дата 30.03.2018 год., където размера на заема е 4800лв., а общата дължима сума – 5280 лв.

Коя според прокурора е заложената цена и защо, приложим и нарушен ли е чл.23 ал.1 от наредбата и в какво се изразява нарушението – липсата на изложение по тези въпроси несъмнено затруднява защитата да се ориентира относно кръга от факти, срещу които да се защитава.

Ясно е, че обвиняемият не е прибягнал до реда за удовлетворяване по чл.160 от ЗЗД, но твърди ли се нарушение и на чл.26 а.1 от наредбата /или само на същия/ ?

Съществено е, че чл.23 ал.1 от наредбата установява като критерий „заложената цена“ на заложената вещ, а чл.26 ал.1 – „пазарната цена“ на същата. Ако се поддържа хипотезата на чл.26 ал.1, то могло ли е и защо от представите на обвиняемия да се обхваща каква е пазарната цена на товарния автомобил, и че същата надхвърля 5000 лв.

Нужно е да се държи сметка още и за следното: Наредбата за дейността на заложените къщи съдържа глава „Административно-наказателни разпоредби“ – чл.36 и 37. Според чл.36, който не изпълни или наруши разпоредбите на наредбата, се наказва съгласно чл.32 от ЗАНН, ако деянието не съставлява престъпление. Ето защо настоящата инстанция намира, че обвинителният акт следва да съдържа аргументация и становище и защо деянието в случая съставлява престъпление, а не административно нарушение.

По изложените съображения настоящият състав на въззивния съд намира частната жалба основателна. Без преработването на обвинителния акт в указаните по-горе насоки съществено се затруднява правото на защита и се нарушават процесуалните права на обвиняемия е неговия защитник, което съставлява съществено нарушение на процесуалните правила по чл.249 ал.4 т.1 от НПК. То е допуснато при изготвяне на обвинителния акт и е отстранимо. Поради това, ще следва да се отмени обжалваното определение на РС – Харманли и делото да се изпрати на РП – Харманли за изготвянето на нов обвинителен акт.

Мотивиран от изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение без номер от разпоредително заседание от 17.03.2021 год. на РС- Харманли, постановено по нохд № 52/2021 год. по описа на същия съд в частта му, в която е прието, че на досъдебното производство не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия.

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство пред РС – Харманли по нохд №52/2021 год. на същия съд.

ВРЪЩА делото на РС – Харманли, който да изпрати делото на РП - Харманли за отстраняване на указаните в настоящото определение съществени нарушения на процесуалните правила, ограничили процесуалните права на обвиняемия чрез изготвяне на нов обвинителен акт.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____